

MEDDELELSER

FRA

DET NORSKE MYRSELSKAP

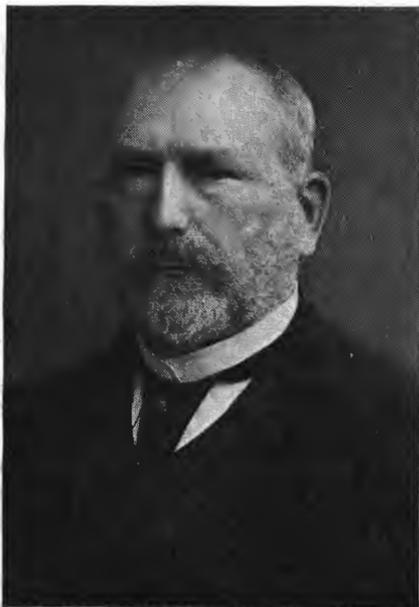
Nr. 3.

August 1924

22de aargang.

Redigert av Det Norske Myrselskaps sekretær, torvingeniør J. G. Thaulow.

TESTAMENTARISKE GAVER.

Maskinmester Hans Hagbart Henriksen,

som døde den 2. februar 1924, har testamentert hele sin formue til likelig fordeling mellom Det Norske Myrselskap og Det Norske Skogselskap.

Efter opgave fra boets executor testamenti, herredsskriver *F. Richter Salvesen*, Bergen, utgjør boets bruttoformue antagelig omkr. kr. 117 600 eller netto omkr. kr. 100 000.

H. H. Henriksen var fødd i Sørum 6. november 1851 og var såsedes ved sin død vel 72 år gammel. I mars 1877 blev han ansat som maskinist i Bergenske Dampskibsselskap og tjenstgjorde på forskjellige av selskapets skibe bl. a. «Vega» og «Astræa» inntil han av helbredshensyn sluttet i 1907, efterat han således hadde været i selskapets tjeneste i 30 år. Senere opholdt han sig i Bergen som pensjonist,

men flyttet for 5 eller 6 år siden til Bryn i Østre Aker, hvor han bygget sig en liten villa og bodde der til sin død.

Henriksen var en hyggelig og elskværdig mann, vel likt av Bergenske Dampskibsselskap og av dem han i årenes løp arbeidet sammen med. At han også var i besiddelse av stor almenånd og næret sterke nasjonale interesser, er hans testamente et talende bevis for.

Formuen er skjenket uten forbehold, men testators tanke var vistnok, at pengene skulle bli anvendt til hele vort lanns beste. Det Norske Myrselskaps andel vil bli anbragt i statsobligasjoner eller på annen betryggende måte og renterne vil hvert år bli anvendt til myrsakens fremme i vort lann.

UNDERSØKELSE AV FJELLMYRER

Muligheter for brenntorvdrift ved setrene.

Av torvingeniør J. G. Thaulow.

I en årrekke er der av myrselskapet foretatt undersøkelser av myrer på høifjellet. Opgaver herom fins i myrselskapets arkiv, men da de omfatter spredte og for en stor del ubetydelige myrforekomster i forskjellige deler av vort land, har beskrivelser av de enkelte myrer liten betydning for offentliggjørelse.

Sommeren 1923 foretokes befarung av en del myrer i *Vestre Gausdals Vestfjell* for å bringe på det rene muligheten for brenntorvdrift for derved å forminske forbruket av brenneved, som for det meste utvises til hugst i de høireliggende deler av statsalmenningen, m. a. o. hensikten var å *spare vernskogen*. Det årlige brenselsforbruk ved de seterlag, som besøktes, viste sig å være:

Hornsjøseteren. 5 seterbuer, hvorav 3 får utvist hver 20 meterfavner og 2 hver 10 meterfavner eller tilsammen 80 meterfavner brenneved.
Nyseter. Oprindelig 6 seterbuer, hvorav kun 3 i drift og hver av disse får utvist 20 meterfavner eller tilsammen 60 meterfavner brenneved.
Grytliseter. 1 seterbu i drift får utvist 25 meterfavner brenneved.
Reinsåseteren. 5 seterbuer tilsammen 80 meterfavner brenneved.

14 seterbuer har således et samlet brenselsforbruk av 245 meterfavner eller gjennomsnittlig 16 meterfavner brenneved pr. seterbu. Der var paa hver enkelt seterbu utvist fra 10 til 25 meterfavner beroende på besetningernes størrelse. Ved Grytliseteren, som er den største, var der 29 melkekyr og 29 gjeter, men for de øvrige seterlag kunde antallet ikke opgis. Det vilde vistnok været ønskelig å få opgaver over melkemengden i forhold til brenselsforbruket, men sådanne opgaver kan vanskelig skaffes, og dessuten beror det jo meget på, hvorledes melken utnyttes. Hvis det meste skal innkokes i mysepannen blir brenselsforbruket størst. For hvert enkelt seterlag blir det gjennomsnittlige brenselsforbruk 61,25 meterfavner brenneved. Der har været utvist fra 25 til 80 meterfavner for hvert seterlag og antallet av seterbuer i drift var fra 1 til 5. Regnes for en seterbu gjennomsnittlig ovennevnte 16 meterfavner